

PARADOXUL INTOLERANTEI

*Prof.univ.dr. Liliana Rogoza
Facultatea de Medicină Braşov*

Editorialul pe care vi-l propun de aceasta dată este închinat paradoxurilor pe care le trăim adesea în viața de zi cu zi și care nu încetează să ne uimească și să ne determine să reflectăm asupra existenței noastre.

Intoleranța și suprasuficiența sunt, fără îndoială, condiția esențială a regresului și dizarmoniei din viață.

Și ce poate fi mai paradoxal decât să auzi o persoană care spune, de exemplu, că îl admiră pe Ioan Rațiu, dar care își permite să îi desconsidere pe cei care poate au altă opinie politică decât el, chiar dacă e vorba despre proprii lui părinți sau niște străini pe care i-a întâlnit pentru prima dată, în condițiile în care Ion Rațiu se considera obligat să promoveze diversitatea și toleranță, spunând: „*Voi lupta*

până la ultima mea picătură de sânge ca să ai dreptul să NU fii de acord cu mine”.

Convinși fiind că intoleranța naște intoleranță, iar nefericirea e doar o stare de fapt care îi determină pe unii oameni să fie negeneroși cu ei și cu cei din jur, să fie incapabili de a le oferi celor din jur dreptul de a avea o opinie, credem că educația în spiritul toleranței, a respectului reciproc și mai ales a dreptului la propria opinie trebuie să fie o preocupare majoră încă de pe băncile școlii.

Indiferent că este vorba de un pacient sau de un aparținător, de un student sau de un necunoscut, dreptul la propria opinie trebuie să fie nu numai un drept sacru, ci și o modalitate de a asigura dezvoltarea armonioasă a societății.